

Dubský

VYDÁVÁ MĚSTYS DUB NAD MORAVOU

3/2012

ZPRAVODAJ

Vážení spoluobčané a čtenáři,

dostal jsem příležitost vás pozdravit hned na úvodní straně Zpravodaje. Velmi rád tak činím a chtěl bych vám tímto za sebe i celou redakční radu popřát krásný podzim.

Také vám dlužím za sebe a za redakční radu omluvu za dosti zpožděné vydání tohoto čísla. K tomuto zpoždění došlo z důvodu příspěvků z řad nespokojených občanů, kteří chtěli poukázat na jisté skutečnosti právě přes řádky Zpravodaje. Jako předseda redakční rady jsem jim uveřejnění přislíbil, hlavně poté, co byl Zpravodaj na jednom veřejném zasedání zastupitelstva „obviněn“ z cenzury. Články jsem dostal a po přečtení jednoho z nich bylo jasné, že to tak jednoduché zase nebude. Článek jednoho pisatele byl od prvních řádků plný zloby, zášti a obviňování. Domnívám se, že by mohl spoustu lidí spíš urazit, než informovat. Protože je Zpravodaj právoplatnou tiskovinou jako každé jiné noviny a časopisy, podléhá i určitým pravidlům podle tiskového zákona a právě zákon praví, že za vše, co je v tisku uveřejněno právně odpovídá vydavatel (nikoli pisatel) – v našem případě městys Dub nad Moravou – tedy jeho zastupitelé. Zpravodaj jsem připravil pro tisk i s těmito články a byla svolána schůze redakční rady. Na schůzi bylo odhlasováno, že do tohoto čísla články uveřejněny nebudou a že o obsahu článků bude informováno zastupitelstvo městyse, které jako vydavatel má jediné právo veta. Jak toto rozhodnutí dopadne, se dozvíme až na příštím veřejném zasedání zastupitelstva.

Můj osobní názor je takový, že negativních informací z různých médií máme kolem až příliš a není nutné jím kazit i náš Zpravodaj. To, že „stížnosti“ občanů možná nebudeme ve Zpravodaji uveřejňovat, by ale nemělo být chápáno tak, že vše je v naprostém pořádku a že svůj nesouhlas nesmíme sdělit. Jen by k tomu podle mého názoru neměl sloužit Zpravodaj.

Na to máme veřejné zasedání zastupitelstva městyse. A pokud někdo není spokojen se stavem věcí veřejných, to je pravé místo, kde to řešit. Tam může každý z nás veřejně sdělit důvod nespokojenosti a dostat na své otázky odpovědi. Podle návštěvnosti těchto zasedání to ale vypadá, že je většina občanů spokojena, proč bychom je tedy měli zlobit přes stránky Zpravodaje? Pokud vás zajímá, jaké bude rozhodnutí zastupitelstva, přijďte si ho poslechnout. V případě, že bude uveřejnění těchto článků zamítnuto, můžete si je poslechnout třeba ve veřejném čtení přímo jejich pisateli. Uvidíme....

Na závěr bych chtěl poděkovat kromě stálých dopisovatelů paní Pospíšilové za krásný článek o historii Dubu, který jistě vykouzlí úsměv na tvářích těch, kteří to pamatují. A těm mladším, kteří to nepamatují nebo kteří se do Dubu přistěhovali, snad ukáže, jak hezky se tu žilo. Hezky se žije tam, kde jsou k sobě lidé slušní a laskaví a to záleží jen a jen na nás.

Faltus Václav ml.

Anketa:

Byl projevem zájem o zasílání Zpravodaje, popřípadě pozvánek a informací elektronickou formou. Protože není možné zasílání nevyžádané pošty, je potřeba potvrdit souhlas se zasíláním. Zájemci prosím pište na: vaclavfaltus@seznam.cz text: souhlasím se zasíláním dubského zpravodaje a aktuálních informací emailem. Budete tak zařazeni do skupiny příjemců.

Skautský tábor

Skautský tábor

Pouť seniorů

Polský sbor na dobročinném koncertu

Koncert V.Hudečka - zkouška

Donští kozáci

Internet na obecním úřadě v Dubu nad Moravou

email: obec@dubnadmoravou.cz

<http://www.dubnadmoravou.cz>

Vydává : Úřad městyse Dub nad Moravou se zastupitelstvem městyse

Rada : předseda V.Faltus ml. **Členové:** L.Skopalová, M.Škrlová, Ing.P.Hanzlík, Ing.I.Čečman, R.Kotulek, L.Vaňák,

Registrace: Okresní úřad Olomouc pod č. MKČR E 12628, ref. Kultury

Grafická úprava: V.Faltus ml. **Tisk:** PROFI-TISK GROUP s.r.o.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

za období od 01.04.2012 - do 30.09.2012

Do svazku městyse Dub nad Moravou byli zapsáni:

Giesl Ondřej	Dub nad Moravou	Hrabalová Bára	Dub nad Moravou
Gregárek Matyáš	Dub nad Moravou	Dlabaja Jakub	Dub nad Moravou
Dunková Aneta	Dub nad Moravou	Ohem David	Dub nad Moravou
Kroupová Sabina	Dub nad Moravou	Škarková Anna	Tučapy
Rehovič Ján	Dub nad Moravou	Indrák Matyáš	Bolelouc

Přejeme hodně zdraví, mnoho radosti a štěstí při výchově nejmladšího potomka.

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se dožili významného životního jubilea a oslaví 80 a více roků.

80 let	- Kluková Anna	Dub n/Mor.	84 let	- Zedníková Marie	Dub n/Mor.
	- Šnajdrová Marie	Dub n/Mor.		- Richterová Božena	Bolelouc
	- Vávra Josef	Dub n/Mor.			
81 let	- Hradil Antonín	Dub n/Mor.	85 let	- Urbanová Jarmila	Bolelouc
	- Vychodilová Vlasta	Dub n/Mor.		- Doleželová Anna	Dub n/Mor.
	- Václavík František	Tučapy		- Pulchertová Marie	Dub n/Mor.
	- Bábek Zdeněk	Tučapy	86 let	- Zatloukalová Anna	Dub n/Mor.
	- Eštván Petr	Bolelouc		- Pospíšilová Blažena	Tučapy
				- Čechová Milada	Dub n/Mor.
82 let	- Kočíčková Marie	Dub n/Mor.	87 let	- Bartošková Jiřina	Dub n/Mor.
	- Fryčová Anna	Dub n/Mor.		- Vychodilová Zdenka	Bolelouc
	- Šemberová Ludmila	Dub n/Mor.		- Tesařík Jaroslav	Dub n/Mor.
83 let	- Petřicová Drahomíra	Dub n/Mor.	88 let	- Hradilová Marie	Bolelouc
	- Hradil Zdeněk	Bolelouc			
	- Ježáková Olga	Dub n/Mor.	89 let	- Petřík František	Dub n/Mor.
	- Balková Rozálie	Bolelouc	93 let	- Procházková Ludmila	Dub n/Mor.
	- Kluka Miroslav	Bolelouc			
	- Moudrá Marie	Dub n/Mor.			
	- Bejdáková Betra	Bolelouc			

Přejeme hodně zdraví do dalších let.

Rozloučili jsme se s těmito spoluobčany:

Hradil Zdeněk	Bolelouc	Duda Miroslav	Dub nad Moravou
Přecechtělová Božena	Bolelouc	Harnová Marie	Dub nad Moravou
Ing. Dohnálek František	Dub nad Moravou	Matoušek Jakub	Bolelouc

*Dohnálková Eva
Matrikář*

VELKOOBJEMOVÝ A NEBEZPEČNÝ ODPAD

V pátek **02.11.2012** kolem **13:00** hod. budou na místech obvyklých v Dubě nad Moravou, Tučapech a v Bolelouci přistaveny kontejnery na velkoobjemový odpad.

Kontejnery zde budou do soboty **03.11.2012** do **12:00** hodin.

Nebezpečný odpad proběhne v sobotu **03.11.2012**

V Dubě nad Moravou od 08:00 - 08:45 hod.

V Tučapech od 09:00 - 09:30 hod.

V Bolelouci od 09:45 - 10:15 hod.

Dohnálková Eva

ŠKOLNÍ ROK BYL ZAHÁJEN

Základní škola v Dubu nad Moravou vstoupila do nového školního roku s novými stavebními úpravami. Byla provedena nová krytina střechy na starší části budovy u kostela a dále rekonstrukce sociálního zařízení v přízemí budovy 1. stupně. To bylo již léta v havarijním stavu a jeho oprava výrazně vylepší hygienické podmínky v této části školy.

Základní škole se zvýšil celkový počet žáků na 230, například jen letošní první třída čítá 29 dětí. Jsme rádi, že počty ve třídách nedosáhly na maximální povolený počet žáků a kvalitu výuky se nám podaří udržet. Úspěchem je zachování třídy pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami,

kteřé díky integraci do naší školy nemusí denně dojíždět do Olomouce. V této více ročníkové třídě vyučuje speciální pedagog a dětem s prací pomáhá jeho asistentka. O pozitivním významu speciální třídy pro děti a jejím dobrém jménu svědčí i to, že si do naší školy často přicházejí pro radu pracovníci dalších škol v regionu, kde mají v úmyslu podobné třídy zřídit.

Stejně jako v minulých letech bude ve škole pracovat velké množství zájmových kroužků pro děti 1. i 2. stupně. Náš pedagogický sbor byl také rozšířen a omlazen o dvě kolegyně, které vyučují především český jazyk a angličtinu. V souvislosti s anglickým jazykem chci zmínit, že obě vyučující angličtiny se na jaře 2012 zúčastnily jazykového a metodického kurzu ve Velké Británii, na který dostaly dotaci z EU. Kromě toho prošli další čtyři pedagogové intenzivním kurzem angličtiny.

Škola v současnosti dokončuje práci na projektu „EU peníze školám“, v jehož rámci bylo vytvořeno velké množství výukových materiálů a zrealizovány zážitkové programy pro děti jako součást prevence negativních jevů. Tři učebny byly také díky projektu vybaveny interaktivními tabulemi, data-projektory a počítači. Přestože letos nejsme zapojeni do žádné mezinárodní spolupráce škol, máme v plánu připravit řadu akcí a kratších projektů. Již teď se začínají chystat mimo jiné vánoční a výtvarné dílny, tradiční velikonoční jarmark a v celém regionu oblíbená soutěž v aerobiku.

Mgr. Ivana Buchtová, zástupkyně ředitelky.

JAK SE ŽIJE (ŽILO)

v Dubu nad Moravou, např. v červnu 2012

1. červen – Mezinárodní den dětí – jsme zahájili retrospektivní výstavou výtvarných prací žáků základní školy, doplněné pracemi dětí z mateřské školy. Těch výkresů, skic, obrazů a také trojrozměrných artefaktů jsem napočítala 495! Přehlídka tvořivosti se setkala s velkým ohlasem a většina obdivovatelů skládala poděkování učitelkám mateřské a základní školy, ale hlavně paní učitelce Mgr. Haně Kremplové, za rozmanitost námětů, technik, pohledů a hlavně umu a trpělivosti při práci s dětmi.

Malí záchranáři na dětském dni

3. června jsme zavítali na výletišť u splavu v Bolelouci a zde jsme děti viděli v akci. Jak jinak než při soutěžích, hrách a dovádění. Prostředí výletišť, krásné počasí, hudba, občerstvení, skákací hrad a do toho „Dětský sedmiboj“ – sedmimílové boty, krokodýlí řeka, skok v pytli, slalom. Ani rodiče nepřišli zkrátka. Hudba hrála i pro ně a dobrého občerstvení bylo dostatek.

Až před 16. hodinou nás všechny zkropil déšť. Ale to nejdůležitější...oslavu svátků dětí, jsme stihli. Následující víkend, v sobotu 9. června 2012 jsme byli všichni zváni na V. pouť seniorů s bohatým a chutným občerstvením (jako vždy) a s pestrým kulturním programem. Přesně v duchu hesla, které vyhlásila Evropská unie pro rok 2012 – rokem aktivního stárnutí a setkávání generací. Počasí nebylo nic moc, ale účastníků bylo hodně, hlavně těch přespolečných, kteří měli objednané autobusy a věřili v pěkné počasí. Nicméně zklamání nebyli. Byli nadšeni programem a bohatým občerstvením.

Velmi aktivní skupinou v naší obci jsou skauti. Po celoročním nacvičování znalostí a dovedností se chystají na tradiční prázdninový skautský tábor, ale připravili i velmi hodnotný charitativní koncert v chrámu Očišťování Panny Marie a veškerý výtěžek z dobrovolného vstupného byl věnován dětskému onkologickému oddělení a sdružení Šance při Fakultní nemocnici v Olomouci.

Z účinkujících jen namátkově...hráč na dudy Iain Tait z Kanady, místní skupina Záskok a smíšený sbor Licea Ogólnokształcacego im A.Michiewiezu w Glubczycach.

Skupina Záskok na dobročinném koncertu

V pátek 15.6.2012 od 19. hodiny proběhl v kostele koncert donských kozáků BOL-SCHOI DON KOSAKEN. Sbor donských kozáků založil v roce 1920 25. letý kozácký poručík Sergej Žarov. Začal s nimi jezdit po celé Evropě a nyní jsou již pojmem nejvyšší kvality. V roce 1981 převzal zbytky přestárlého sboru Petja Hovdjakov (český přepis Peťa Chudakov). Generační problém vyřešil profesionálními pěveckými sólisty. Velký soubor pravidelně zkouší ve svém sídle v rakouském Strasshofu. Petja Hovdjakov je v Rakousku nositelem profesorského titulu a řady vysokých vyznamenání. Potěšitelné je, že kostel byl zce-

Donští kozáci

la zaplněný a mohli jsme se zaposlouchat do neuvěřitelných pěveckých výkonů, které byly umocněny akustikou našeho chrámu. Koncert si s námi prožili také naši přátelé z Polska, z družebního města Lešnica. V sobotu se zúčastnili oslav 120. výročí SDH Dub nad Moravou. Návštěva pak pokračovala do Olomouce, aby si prohlédli něco málo z kulturních památek města. A na výletišti u splavu pokračovaly oslavy našich hasičů.

S blížícím se závěrem školního roku se připravovala také zahradní slavnost v mateřské školce – již tradiční rozloučení s nastávajícími prvňáčky, kterých letos odcházelo 18. Ze základní školy odchází do života 20 dětí a taktéž s těmito se škola, a také obec slavnostně rozloučila.

A přicházejí měsíce červenec a srpen, pro někoho toužebně očekávané (pro děti a učitele) a někdy strašák pro rodiče, kam s nimi? Snad se to pomocí táborů, dovolených, strýců, tetiček, také babiček a dědečků podaří zvládnout a sejdou se opět v září.... Nejdříve ale na tradiční „dubské pouti“ a teprve potom 3. září ve škole.

A nezapomeňte fotit!!! A zaslat fotky-tentokrát na úřad Městyse Dub nad Moravou – do 31.října 2012, 17.listopadu bude vernisáž vyhodnocena.

Mám pokračovat dále v nabídce? To bych skončila u Vánoc a to nás teprve čeká – léto je pryč a budiž pochváleno.

Ludmila Skopalová

ODDÍL KOPANÉ

Náš fotbalový areál doznal v letošním roce několika změn. Ochranné železné pletivo za branami, které bylo ve špatném technickém stavu, se nahradilo během letní přestávky ochrannými sítěmi. Pro zpříjemnění atmosféry při domácích fotbalových utkáních byla zprovozněna místnost s rozhlasem.

Na vedlejším hřišti byla upravena studna pro instalaci automatické závlahy a hřiště bylo oseto trávou. Tato akce byla provedena za finančního přispění městyse Dubu nad Moravou, kterému bychom chtěli touto cestou poděkovat.

V měsíci srpnu jsme oslavili 80 let od založení oddílu kopané. Při této příležitosti byla vydána brožura „80 let kopané v Dubu nad Moravou“. Těchto oslav se zúčastnili jak současní, tak bývalí hráči. Slavnostní odpoledne bylo zahájeno zápasem dubských benjamínků s benjamínky Brodku u Přerova. Po krátké přestávce nastoupila k utkání dvě družstva složená z našich mladších žáků. Po ukončení zápasu mladších žáků byla některým bývalým hráčům a funkcionářům předána současným výborem oddílu kopané pamětní medaile za pomoc a aktivní činnost při zajišťování chodu fotbalového oddílu, vydaná Fotbalovou asociací České republiky. Po této slavnostní části bylo odehráno utkání „starých pánů“. Tato družstva byla složena z hráčů, kteří reprezentovali naši obec v minulých letech.

Závěrem bych chtěl jménem výboru oddílu kopané poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách a organizaci celé této akce.

Radovan Kotulek

SKAUTSKÁ HLÍDKA

Vážení čtenáři a spoluobčané, přejeme vám krásný podzim a dovolte nám, abychom se s vámi podělili o výčet činnosti skautských oddílů Dakota a Severka Dub nad Moravou. Ono to tak na první pohled ani nevypadá, ale když se to v datech sepíše, je až neuvěřitelné, že se dá tolik akcí vůbec stihnout za tak krátkou dobu. Tak například:

13.5.2012

Vystoupení country stepu a aerobiku společně se skupinou Záskok na Pouti maminek v Dubu nad Moravou.

17. – 19.5. 2012

Pravidelně 2x do roka již celých 16 let jezdíme do vojenského prostoru Libavá na akci „Obnova poutního místa na Staré vodě“. Tento jarní víkend nám přálo nádherné počasí, které jen umocnilo divokou krásu tohoto místa. Kromě prací okolo kostela, královské studánky, školy, kláštera a hřbitova vyšel také čas na tradiční posezení u táborového ohně a společného zpívání s polskými skauty – Harcery.

25.5.2012

Jsme uspořádali velký charitativní koncert pro děti z onkologické kliniky v Olomouci. V pestrém programu v chrámu Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou vystoupila místní skupina Záskok, díla mistrů klasické hudby zahrály na housle a flétnu sestry Formanovy z Prostějova. Potom své umění předvedl náš přítel Iain Tait, hráč na dudy z Kanady a závěr patřil úžasnému pěveckému sboru studentů z Polska pod vedením sbormistra Tadeusze Eckerta. Každé hudební těleso předvedlo jiný druh hudby, takže posluchači měli z čeho vybírat. Myslím, že se koncert vydařil a že všichni, kdo se koncertu zúčastnili, ať organizátoři, vystupující či posluchači, pomohli dobré věci. Všem tímto srdečně děkujeme. Nutno dodat, že všichni vystupující účinkovali bez nároku na honorář. Také podotýkáme, že jsme koncert uskutečnili bez jakékoliv podpory a sponzorů. Už jen krásné gesto k podpoře naší akce ukázal náš přítel Iain Tait, který přiletěl až z daleké Kanady. Což je úctyhodných 16 000 kilometrů tam a zpět!

3.6.2012

Opět jsme podpořili sdružení Šance při dětském hemato-onkologickém oddělení Fakultní nemocnice v Olomouci. Děti z našich oddílů vystoupily na zámku Tovačov, v báječně připraveném programu plném zajímavých aktivit. Naši skauti přispěli do programu ukázkou country stepu a aerobiku. V odpoledních hodinách jsme pomáhali při dětském dni v Dubu nad Moravou, na cvičišti u Bolelouckého jezu. Zahrála zde i místní skupina Záskok.

15.- 17.6.2012

Účast na charitativní akci Kapka, kdy naši skauti umývali na Olomouckých benzinových stanicích řidičům okna jejich vozidel. Výtěžek se zasílá na konto registru dárců kostní dřeně.

22.6.2012

Spolupracujeme se ZŠ v Kralicích a pomáháme jim uskutečnit indiánský dětský den stavbou indiánských tee-pee a soutěžních stanovišť.

23.6.2012

Dětský indiánský den v Ivani. Bouráme v Kralicích – jedeme kousek dál a opět stavíme 3 tee-pee a pomáháme se soutěžními aktivitami. Je úžasné, jak v tak malé vesnici dokážou připravit bohatý a pestrý program na celý den a hlavně jak se říká táhnout za jeden provaz! Tentokrát se celá akce konala v krásném, nově rekonstruovaném areálu místního hřiště.

26.6. – 12.7.2012

Letní tábor v Lipové, tentokrát v indiánském stylu. Mnoho rodičů ušilo svým dětem nádherné indiánské obleky a děti si v nich užívaly krásné dny plných her, soutěží, táborových ohňů, indiánské sauny, koupání, výletů, bubnování na 20 pravých bubnů, ručních prací s p. Buchtovou, sportování a spousty dalších aktivit. Velký dík patří všem, kteří pomáhali se stavěním nebo bouráním tábora, a také těm, co celý chod tábora připravili a zajistili.

14.7.2012

Dětský indiánský den v Bolelouci u jezu byl zajištěn po všech stránkách a měl proběhnout bez potíží. Příroda je ale přece jen mocnější než my a odpolední a večerní déšť vše zhatil. Nebo tedy téměř vše. Proběhl v improvizované podobě, neboť jsme byli nuceni zrušit a odvolat některé účinkující. Proto patří velký dík všem obětavým rodičům, členům oddílu a kamarádům za jejich pomoc a také všem, kteří se i přes nepřízeň počasí zúčastnili.

19.7.-29.7.2012

Zájezd do Francie. Ve čtvrtek 19.7. vyrazí náš autobus směr Paříž. Do tohoto krásného města přijíždíme v pátek 20.7. v ranních hodinách. Zde k nám přistupuje náš kanadský přítel Wayne Sedom. Máme zde 9. hodinovou přestávku, tak vyrážíme za krásami Paříže. 21.7. navštěvujeme nejslavnější katedrálu Chartres - opravdový skvost. Vše umocňuje nádherné počasí, které nám přálo po celý zájezd. Poté navštěvujeme starobylé město Le Mans a slavný závodní okruh. Pak už naše putování směřuje do údolí řeky Loiry a impozantním zámkům. My jsme si vybrali k prohlídce zámek Blois. 22.7. prohlídka dalšího nádherného zámku v Chenonceau a zahrad zámku Villandry, kde potěšil i český tištěný průvodce. Následovala návštěva města Saumur, s největším tankovým muzeem v Evropě. Nocleh byl v Rennes. 23.7. návštěva Broceliandského lesa, kde žil kouzelník Merlin a víla Vivien, která se vynořovala z jezera držíce v ruce slavný meč Excalibur. To už jsme v Bretani a navštěvujeme dále město Carnac a jeho megalitické kamenné řady, staré až 4 tisíce let. Poté jsme si vyzkoušeli poprvé koupání v chladných vodách Atlantického oceánu. Krásně „nasolení“ jsme vyrazili do krásného městečka Pont Avent. Toto romantické místo si oblíbil i slavný malíř Paul Gauguin. Další zastávkou bylo starobylé město Quimper. 24.7. Výjezd „ke konci světa“, k nehostinnému mysu Pointe du Raz. Úžasný zážitek. A jelikož bylo krásné letní počasí, dali jsme si další zastávku na koupání u tzv. „Pláže utopených“.

Osvěžili jsme se dosyta při řádění ve vysokých vlnách Atlantiku. Na večer jsme dorazili do Brestu. 25.7. Brest a prohlídka úžasné atrakce tohoto města – Oceanopolis. Zde si můžete v obrovských prosklených akváriích prohlédnout na 10 000 mořských živočichů, včetně žraloků. Dále navštěvujeme krásná bretaňská městečka Keuinillau a St Thegonnec, pak přejezd přes přílivovou přehradu v Rance do St.Malo, pirátského města, dokola chráněného mohutnou hradbou.

26.7. Mont St. Michel – perla Normandie. Opět úchvatný zážitek z prohlídky kláštera a městečka, postaveného na kamenném ostrově, při přílivu omývaným Atlantikem. Pak přejezd do míst spojených s invazí spojeneckých vojsk za druhé světové války. Přijíždíme k jedné z nejkravějších vyloďovacích pláží – pláži Omaha.

Je to zvláštní pocit. Dnes se tady lidé normálně koupou, čehož využíváme také. Ale ke konci Druhé světové války při vyloďování spojeneckých vojsk zde zahynuli deseti tisíce vojáků, převážně mladých lidí. Když jsme pak procházeli Americký sektor a navštívili jejich vojenský hřbitov, byl to velmi silný zážitek. Procházeli jsme mezi tisíci bílých křížů se jmény vojáků.

Kdo jste viděli film „Zachraňte vojína Ryana“, víte o čem píšu. Svoboda se velmi těžko nabývá, ale velmi snadno ztrácí. 27.7. Arromanches. Zde jsou v moři vidět zbytky invazního přístavu

Mulberry - Navštívujeme vojenské muzeum této významné události a jsme mile překvapeni, že dokumentární filmy i průvodce jsou v českém jazyce. Asi na počest našich letců z RAF, kteří zde bojovali.

Proto ve vlajkoslávě před muzeem nechybí ani naše státní vlajka. Opět silný zážitek. Ovšem i pro Wayne, neboť se zde na pláži Juno vyloďovali a umírali i kanadští vojáci. Odpoledne vyjíždíme do přímořského městečka Étretat. Jsme fascinováni mohutnými křídovými útesy. Někteří se vydávají nahoru, abychom se mohli kochat nádhernými výhledy na oceán. Někteří se stačíme ještě v chladném Atlantiku vykoupat. Pak vyrážíme znovu na Paříž. Projíždíme městem Rouen, kde upálili Janu z Arku.

28.7. Paříž. Loučíme se s Waynem, který se vrací zpět do Kanady. My si děláme druhou část prohlídky města. Všechno má svůj začátek i konec a my už můžeme jen konstatovat, že se zájezd vydařil a až neuvěřitelně nám přálo počasí, což je pro poznávací zájezd snad to nejdůležitější.

Za všechny skauty vám přeji krásné podzimní dny – Lubomír Vaňák Ester

VZPOMÍNÁNÍ

Naše obec Dub nad Moravou.

Dub je známá hanácká obec. Už v minulosti měla své části pojmenované tak, jako dnes. Byl to Borošín, Jízdárna, Sokol, Hliník. Vzhled Dubu se už hodně změnil, mnozí naši sousedé odešli už navždy a jen pamětníci vzpomínají, jaké to tu kdysi bylo a kdo zde žil.

Vzpomeňme tedy na Borošín

(dnes k Mlýnskému potoku). U břehu mlýnského náhonu s čistou vodou bylo vystavěno „prádlo“. Mělo dřevěnou podlahu, po bocích lávky a nad podlahou dřevěnou odkládací plochu. Maminky tam máchaly doma ručně vyprané prádlo, které se k náhonu převáželo v neckách (dřevěných trokách) na trakaři. V blízkosti vody bývalo plno bílých husí, v domcích u vody žili známí lidé, jako byl zdejší kapelník pan Adolf Bureš. Jeho kapela nám vyhrávala při různých slavnostech, ale i na tanečních zábavách a bálech. Byl tu čalouník pan Hradil, hodinář pan Brázda, švec pan Tomeček, také tři švadlenky a jedna starší žena, která dělávala „májky“ pro děvčata na Květnou neděli.

Jmenovala se Barbora, ale všichni jí říkali Babuša. Špatně vyslovovala sykavky a vyprávělo se, že když se vdávala a měla říct: „Já Barbora беру si Vás...“ přerušila kněze a řekla: „Velebné pane, my už si tykáme...“

Jízdárna

Je část Dubu známá jako Lajčurna. Vyprávěl mi o tom pan Pospíšilík, který se dožil vysokého věku a pamatoval si mnoho z minulosti. Na Brodecké ulici v domě, kde dříve bývala pošta, bývali na velkém dvoře ubytováni vojáci – dragouni a jízdu na koních nacvičovali na Jízdárně. Mnozí češtinu komolili a tak vznikl název Lajčurna.

Na jízdárně bydlela rodina Hublíčkova. V době, kdy ještě mnoho aut nejezdilo, byl pan Hublíček taxikářem. Bydlela zde také velmi pracovitá žena Barbora Hájková, známá jako Barča. Kdo jí požádal o nějakou, třeba i těžší práci, nikdy neodmítla. Pracovala za trochu jídla, pár korun i za nepotřebné věci, nikdy nikomu neublížila a vždy byla dobře naladěná. Se svým oblečením si nedělala starosti a od jara do zimy chodila bosá. Měla tři dcery a jednoho syna. Svému muži až do konce života vykala a říkala mu pane Hájek. Dožila se vysokého věku, je pochována na dubském hřbitově a její hrob zdobí poslední zachovalý železný litý kříž. U jejího hrobu roste šípový keř, možná, aby připomínal její život – trní a zplihlé květy.

Proti Jízdárně u silnice do Tučap v posledním domku, bývali nemocní vojáci a tomuto domu se dlouho říkalo „nemocnice“ (dle zachovalých zápisů bývalého starosty Městečka Dubu ze dne 30. března 1894 stavba nemocnice stála 1192 zlatých). Později tam bydlel starý pantáta Pecouch. Vypadal jako pračlověk, nedbal o sebe, téměř celý rok chodil bosý, většinu času trávil v lese Království, někdy tam i přenocoval a jedl snad i veverka opečené nad ohněm.

Sokol

Původně samostatná osada. I zde teče mlýnský náhon a bylo zde další prádlo. Také tu bydlil muž, který chodil do Království, říkali mu Metyn. Měl rád alkohol, ale v lese se dobře vyznal. Nosíval nám houby a kytičky lesních jahod, maminka mu vždy zaplatila a připomněla, aby si za peníze koupil jídlo. On se vždy na ní podíval a řekl: „Už zase mluvíte jako císařovna Alžběta“ a opil se stejně. Říkával, že až zemře, chce mít na hrobě nápis: „Zde leží Metoděj Válek, který miloval vlast, svůj život položil za jídlo a chlast“. Jednou usnul s cigaretou a uhořel.

Na Sokole měl pan Malenda umělou líheň, lidé tam jezdili pro kuřátka. Také tu bydlela porodní babička Arnoštka Dudíková. Pan Jan Ježek byl zvoníkem na věži kostela a pohostinství zde měli manželé Otipkovi (nyní budova mateřské školky). V zahradě za domem přistavěli taneční pavilon, kde bývaly pěkné zábavy i plesy.

Když ze Sokola přejdeme silnici, cestička se schůdkama nás zavede ke škole a ke kostelu.

Hliník

Je ve středu obce a bývalo na něm vždy rušno. Paní Kovaříková měla cukrárnu s dobrou zmrzlinou a domácí zákusky. Blízko bylo kloboučnictví manželů Trávníčkových. Usměvavé paní říkali Locka, byla upovídaná, ale velmi nedoslýchavá. Jednou se známého muže zeptala, kde byl a on jí odpověděl velice neslušně. Ona se však usmála a řekla: „Taky tam pudu, hrabat seno“.

Na Hliníku bydlel také pantáta Kroutilík, byl stolař a dělal prý i sochy a kříže. Vždy byl zarostlý a oblečený v nějakém starém žaketu. V dalším domku bydlel otec s dcerou. Míval přes rameno harmoniku, dcera mu zavázala oči, dělal slepce a vydělávali si žebrotou. Říkali mu Pavelka – harmonikář.

Také na Hliníku bydleli Vávrovi. Pan Vávra byl hrobníkem a zvoníkem, s panem Ježkem ručně rozhoupávali zvony třikrát denně. Pan Jindřich Vybíral tu měl zámečnickou dílnu a chodil na věž opravovat kostelní hodiny. Před Tesaříkovým pekařstvím vonělo vždy čerstvé pečivo. Známý byl elektrikář pan Sucharda. Paní Mikešková byla nejen hokynářka, byla známá také tím, že když někdo zemřel, přišla na požádání mrtvého obléknout do rakve, dala zvonit umíráčkem a zařídila vše potřebné ke smutečnímu původu z domu nebožtíka do kostela a na hřbitov. Ještě zde bydlela rodina Zehnalova. Pan Zehnal byl nejen krejčí, ale i s manželkou dlouholetý školník na Měšťanské škole.

Ale nejrušněji bývalo na Hliníku před poutí. Stávala tu většina kolotočů a různých atrakcí. Tradiční byl „benziňák“ – celý obložený barevnými obrazy, houpačky pro malé i velké, také už i housenková dráha a dřevěný kolotoč – „koníčky“. Chlapci se po schůdkách dostali pod stříšku a tlačení trámek uváděli kolotoč do pohybu. Za tři odtočené kousky směli jet jedenkrát zadarmo. Přijížděli také „Hergotovi zábavné podniky“, krásný dětský kolotoč táhala živá zvířátka – střídavě koníček pony a oslík. Velké oblíbené se těšily různé atrakce pod velkým stanem. Nejvíce si pamatuji na uspaného muže, kterému vsugerovali, že jede na koni a on na malém jevišti poskakoval na židli, jiný kousal cibuli v domnění, že jí jablko a velmi prskal, když ho vzbudili. Velkou záhadou bylo, když jedna slečna si lehla na lavici, když jí uspali, lávku odnesli a slečna spala a ležela ve vzduchu. Další atrakcí byly cvičené blechy, které ukazovali v krabici pod sklem.

Ale i doma bývalo velice rušno. Před poutí se snesly z půdy klece na krmení husí a kačen, aby byla dobrá pečínka a sádlo na chlebiček. Gruntovalo se nejen doma, ale i kolem domů – před naším i za naším. Peklo se cukroví a malé hodové vdolečky, aby každý host dostal výslužku z dubské póti. Dubská pouť se tenkrát, jako dnes slavívala vždy v celém okolí.

Dubské hody a pouť zde byly již od osmnáctého století. V sobotu chodívalo do Dubu procesí poutníků z blízka i z daleka. Cestou zpívali Mariánské písně, zvoníci čekali na věži a na uvítanou jim zvonili. Poutníci spávali u zdejších lidí na slámě a seně. O hodové neděli přijížděli na kolách lidé ze širokého okolí a na konci vesnice mívali lidé úschovny kol.

O hodech se jedlo a pilo. A jak se mluvilo? No přece „decke po hanácké.“

*Stréček Částek šle do pola orat'
A tam na sóvratě pod kóskem nati
jim ofrnkl kromflék od nových gati.
„Mám se pro tebe zhébnót' ? Abe mně pokl břoch?
Deš ses othr, tož si tam boť.*

*A te Florišo, neboť jak z dobo, mně se chce zévnót',
tož otevř mně hobo!“*

*Ráno přeletěla Marjána jak bez docha:
„Tem kromflék sem našla, bel na sóvratě, pod kóskem natě
a do rána k němo přerostle e novy gatě.
A tož, dež je temo tak, tož te gatě vem
a okaž všeckém, jak je órodná
ta naša hanácká zem“.*

Vzpomínala Blažena Pospíšilová.